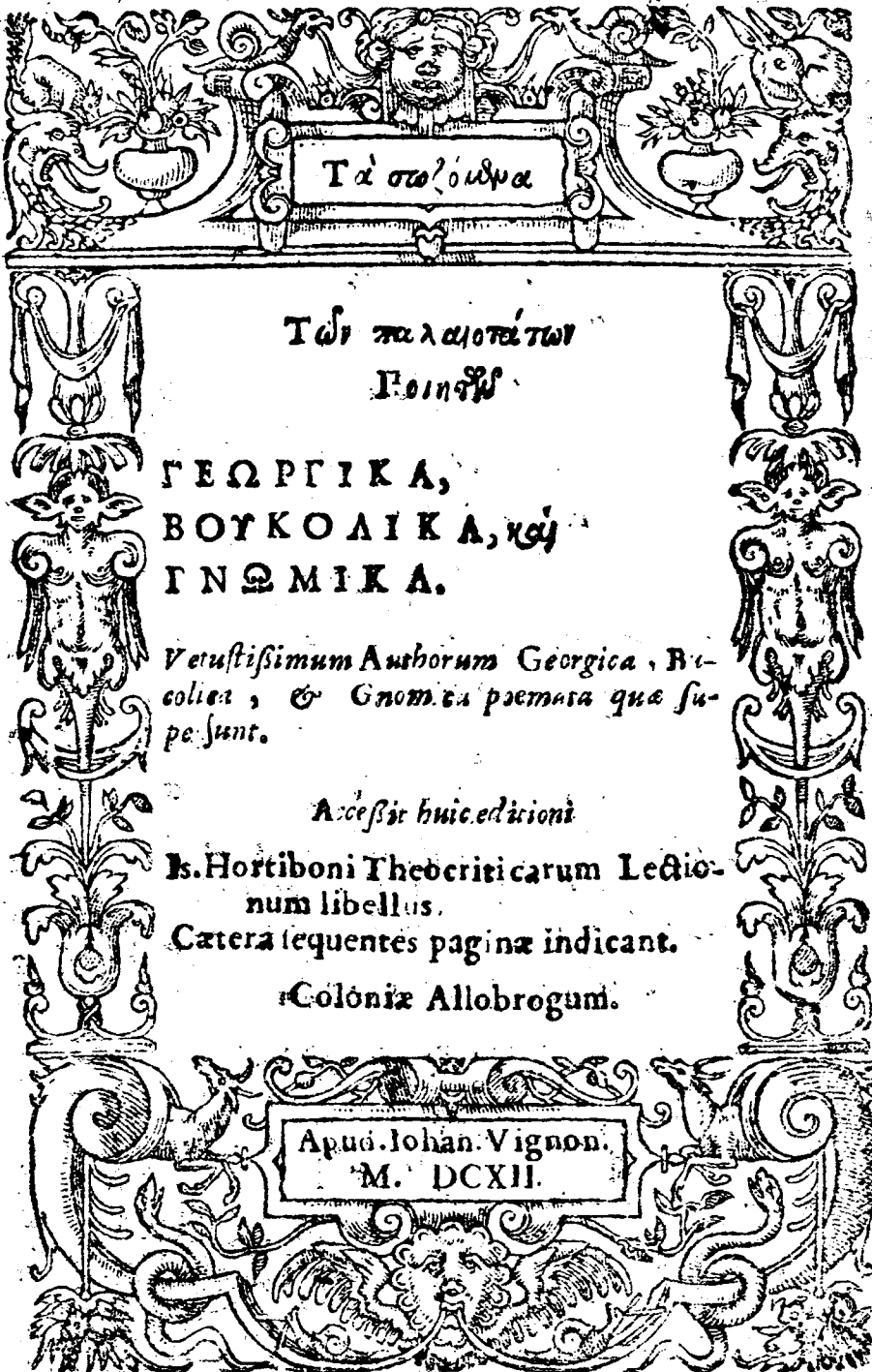

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Bibliothèque électronique suisse

Τὰ παλαιότερα

Ἰων παλαιότερα
Γοινηῶν

ΓΕΩΡΓΙΚΑ,
ΒΟΥΚΟΛΙΚΑ, καὶ
ΓΝΩΜΙΚΑ.

Verustissimum Authorum Georgica, Bucolica, & Gnomica poemata quae super sunt.

Accessit huic editioni

Is. Hortiboni Thebeticarum Lectorum libellus.

Cetera sequentes paginae indicant.

Coloniae Allobrogum.

Apuđ. Iohan. Vignon.
M. DCXII.

TYPOGRAPHVS LECTORI
beneuolo S.

*Ne sis nescius, lector, quid in hac nostra editione, praeter
ea quae priore habuisti, sit praestitum, paucis rem habe:*

*Primum Graeca ut quàm emendatissimè ederentur o-
peram studiosè dedimus:*

*Deinde in Latina interpretatione multa fecimus me-
liora.*

*Tertiò, quadam adiunximus carmina partim Theo-
criti, partim aliorum poetarum, quae in priori deerant:
quadam etiam quae in nullis reperias.*

*Musae quoque poema & propter elegantiam, & quia
non videbatur argumentum alienum, edere visum est.
Postremò, Isaaci Hortiboni Lectionum Theocriticarum
libellum addidimus, in quo tum Theocriti tum aliorum
poetarum loci non pauci quàm emendatur, quàm explicantur.*

I. CRISPINI. de sua editione
ΣΙΣΤΕΥ

*Si decus est paucis quàm plurima dicere, & aplo:
Quidni etiam exiguo claudere multa libro?*

OECONOMICA TOTIVS
OPERIS PRAEFA-
TIO,

IOHANNIS CRISPINI.

RAVIORIBVS defessum labori-
bus quid vetat in amœnos non-
nunquam Poetarum hortos re-
quiescendi gratia excurrere? Sa-
nè fuit ea mihi iam dudum in-
promo vendis (quoad potui) (li-
terarũ studiis voluntas, vt quum
à grauioribus illis, imò primariis Autoribus eden-
dis otij quid superesset, secundariis qui ad huma-
nitatem pertinent, impenderem. Maximè verò iis
qui viciniores origini, vt Plato monet in Phile-
bo, miuus attactarum sordium habent: qui verbis
lectis, aptis & illustribus idem efficiunt, quod pi-
ctores præstant suis pigmentis candoris ac ruboris,
& alijs cuiusque generis coloribus scitè omniã
adhibitis & eleganter. Ac quum superioribus an-
nis ab Homero poetarum principe cœptum esset,
nunc alterum ab illo, Hesiodum Ascræum illi *ὁμο-
ξεοῦ*, Theognidem quoque & Phocylidem: Theo-
critum aliòsque primarios Poetas, qui ob excel-
lentis & exquisitæ scriptionis dotes vetustatem fer-
re potuerunt, prosequi non iniucundum duximus
ea forma quæ & domi & foris oblectet, nec impe-
diat circumgestantem. Distinximus quidem eos
velut in tres classes: quarum, primam Hesio-

operibus τῆς σωζομένης: secundam Theocrito, ac reliquis Ειδυλλιογέγραπται: tertiam ipsi Theognidi cæterisque Γνωμολόγοις hac exiguitate dedimus, ut in unum volumen coire omnes possint, quorum seriem subiecta huic Epistola tabula demonstrabit.

Quid porro præstitum sit hac editione non est pluribus recensendum, si ipsa re cognoscant candidi Lectores: ne aut prolixiori præfatione periurandam horum Poetarum lectionem remorer, aut verecundia terminos nimia commendatione transilliam. Spero equidem susceptum hunc laborem inque eo doctorum virorum præstitam operam atque industriam studiosis nec inuilem nec ingraram futuram, cum & Latina versio, quæ de Græcis fideliter expressa est, omnibus & regione coniuncta detur: tum etiam breuibus ea annotationibus indicata sint quæ necessaria erant, huiusque enchiridii modulo potissimum conueniebant.

Atque ut ingenuè semper agnouimus à quibus profecimus, præter eos quorum elucidata studia in hos Poetas citata extant, pleraque nobis benignè communicauit D. Portus Cretensis, vir Græcè atque Latine doctissimus: multa etiam apud B. Marcuardi comulic C. Aubrius Triumcurianus, præsertim in iis quæ Simmiae Rhodio attribuuntur, quæ præterquam quòd sunt ἀνέγνωτα arbitrata veteris Auctoris efflicta corruptissima erant: Ioannes Pediasimus Theocriti Σύγγραφα declaraturus, quantis difficultatibus afficeretur, antè testificatus est his verbis: τὸ δὲ τῆς Θεοκρίτου σύγγραφος ἀνέγνωται ὁμοίον, διὰ τὴν πλὴν ἡλικίαν ἢ πῶσον ἐπὶ διὰ τὸ ἀκροδίζεσθαι μνημονοῦν δευσιῶν ἰσοβίων ἔχοντων τὸ ἐκείνης τῆς συντάξεως ἢ τῶν τῶν μὴ χεῖρ πῶσιν ἢ τῶν συντάξεων ἀπὸ τῆς ἐκφυλας, πολλὰ ἀμπεύσαν ἀσπίθεο. Quæ antè præfatio æquius de Ouō, Alis, ac Securi, & ἰσχυρῶς

OECONOMIA.

Annotationes in *Epya* ij *Hæmææ*. Philippo Met.
potissimum, Frisio & Garbitio debentur.

THEOGONTIA eiusdem Poet. Cui addita ge-
nealogiarum compendiaria descriptio, nobis à
D.Porto Cretensi communicata, plurimum lucis
adfert.

II

BYCOLICA.

THEOCRITIS SYRACUSII

Eidyllia, apta ad Poeticæ principia excolenda
quæ à primis pastorum quietis meditationibus
perfecta dicuntur. Virgilius à *Pastoribus* exorsus
ad *Aratores* se transtulit: & ab *Aratoribus* ad *He-
roas*: qui etiam *Pastorum* requiem in ipso *Eclo-
gæ*, i. principio ob oculos posuit,

Tigre tu patula recubans sub regmine fagi, &c.

V. Vvinsæmius aliique hæc Eidyllia exposuerunt.

SIMMIA RHODII,

ΘΥΜ. ΑΛΑΣ. ΣΕΥΡΙΜ.

Restituit suis metris, enodatæque exposuit Aube-
rius.

MOSCHI Syracusij

BIONIS Smyrnæi Eidyllia, ex A. Mækerchi-
tum ex Ful. Vrsini scriptis aucta.

AVSONII elegans Eidyllium, Græcis vetis-
simis à Fed. Jamotio redditum.

III.

GNOMICA.

THEOGNIDIS Megarensis vtrustissi-
mi Poetæ sententiæ elegiacæ annotationibus se-
lectis E. Vineti, J. Hetelij & Schegkij, aliorumq.
Incubrationibus exposita.

PHO
PIT
Amer
SOL
TIR
SIM
RHI
NA
PAL
ORF
MI
LI
CA
EVE
ER
ME
PO
ME
TIM
mu
lan
qu
th
de
Ba
H
tu
S
E
al
m
ap
A
D
gu
gn
fr
Fruc

PHOCYLIDIS poema admonitorium
 PITHAGORÆ carmina aurea scholiis V.
 Amerpachij aliorumque observationibus illustrata
 SOLOMONIS sententia quæ supersunt,
 TIRTYLLI varia,
 SIMONIDIS pleraque,
 RHIANI,
 NAVMACHII,
 PANYSIDIS,
 ORPHEI,
 MIMNERMI,
 LINI,
 CALLIMACHI,
 EVENTI PARII,
 ERATOSTHENIS,
 MENECRATIS,
 POSIDIPPI,
 METHODORI,
 TIMOCLIS.

Quorum sententias plerasque multi magni scriptores veluti axiomata & oracula non sine honoris præfatione citarunt, Plato (inquam) Aristoteles, Xenophon, Plutarchus, Athenæus, Dion, Chrysostomus, Philo ludæus: ac de Patribus Græcis Clemens Alexandrinus, ac Basiliius cognomento Magnus.

HOS POETAS IN SEQUITUR eadem tertia Enchiridij parte.

SENARIO RV M Libellus, continens aliorum quoque Poetarum sententias: quemadmodum ex indice ad calcem illius tertiae partis appposito constabit.

ADDDITA sunt eiusdem cum superioribus argumenti nonnulla ex veterum Comicorum fragmentis: quorum nomina idem Index commo-
 strat.

Fruere his, ô Philomuse, & nostris studiis faue.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

EX SVEDA.

Tyrtæus, Archimbroti filius Lacon aut Milesius, Elegiarum scriptor, & tibicen, qui carminibus suis fertur Lacedemoniis, cum aduersus Messenios bellum gererent, victoriæ author fuisse. Est autē vetustissim. ut pote qui eodem tempore cum septæ (qui vocantur) sapientibus vixerit, aut etiã antiquior. Floruit saltem circa 35. Olymp. Scripsit præcepta vitæ versibus Elegiacis, & carmina de bello libro 55.

EX TYRTÆO,
De virtute.

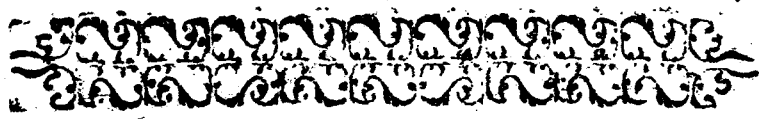
NON memorandus mihi vir, nec in præiudicandus videtur,
Seu virtutu pedum seu gratia lucta:
Neque si Cyclopum habeat magnitudinem & robur,

Et cur redire vincat Thraciam Aquilonem.
Et forma sit vel ipse Tithono præstantior,
Et locupletior quàm aut Midas aut Cinyras reges.
Neque si Tantalidem Pelopem regno vincat,
Lingua: que Adrasti suauissimam habeat:
Neque si gloriam omnem præter bellicam forsitudinē habeat,
Non enim vir bonus est in bello,
Si non sustineat eadem videre vicissimam.
Et propius hostem stare cupiat.
Hæc virtus est hoc optimum inter homines præambunt,
Et maxime decorat vii iuuenem, à quo geritur.
Commune hoc bonum est civitati, & uniuerso populo,
Si quis vir progressus inter pugnantes in prima aesse
Constiterit turpisque fuga prorsus obliuiscatur, (maneat)
Vitam & animum patientem obliuiscens periculo.

θηό
κε
πε
σι
δυσ
ηστ

N
Obd
Π
Obd
Γ
Obd
O
Ei μ
Κ
H
Κ
Eau
O
N
Y

ΕΚ ΤΩΝ ΣΟΤΙΔΑ.

Τυρταῖος Αρχιμεινός, Λακων ἢ Μαιήσιος, ἐλεγχο-
ποιός, ἢ ἀυλητής, ὃν λόγος τοῖς μέτεσι χρῆσάμενον Λα-
κεδαμονίαις πολιοῦνταις Μισσηλοῖς ὑπικρατεῖρας
πεπῆσαι, ὅτι ὁ παλαιότερος, συχρονος τοῖς ἐπὶ ἀ κληθεῖ-
σι σοφοῖς ἢ κὲ παλαιότερος, ἤματι γούνη κτ' πῶ λέ Ο-
λυμπιάδα ἔγραψεν ὑποθήκας δι' ἐλεγείας, κὲ μέλη πο-
νημαθῆρα εἰς βιβλία ἔ.

ΕΚ ΤΩΝ ΤΥΡΤΑΙΟΥ,

Περὶ τῆς πολεμικῆς ἀρετῆς.

ΟΥΤ' αἰ μνησαίμεν, ἄτ' εἰ λόγῳ αἶδρα π-
θεῖλω.

Οὔτε πῶσαν ἀρετῆς, ἄτε παλασμοσύνης,
Οὔδ' εἰ Κυκλώπων μὲν ἔχει μέγας τε
βίλω τε,

Νικόη ὃ θεῶν Ἐρημῶν Βορέλω.
Οὔδ' εἰ Τιδωνοῖο φυλῆ χαεῖστερος εἶη.
Πλατοῖα ὃ Μίδεω κεί Κιύβοο πλέον.
Οὔδ' εἰ Ταυταλίδεω Πέλοπος βασιλεύτερος εἶη,
Γλώσσαν δ' Ἀδρήσου μελιγρομμῶ ἔχει.
Οὔδ' εἰ πᾶσαν ἔχει δόξαν, πῶλυ δούριδος ἀλκῆς.
Οὐ γὰρ αἶψα γὰδος γίγνεται ἐν πολέμῳ,
Εἰ μὴ τετληῖν μὲν ἔσθ' ἄν φόνον αἵμα πέντας
Κεῖ σθῆται ὄρετρον ἔχῃθεν ἰστιαμβρος.
Ἡδ' ἀρετῆ, τόδ' εἰ ἀέθλον ἐν αἶδρα ποισιν ἀρεῖσον
Καλλιζόν τε φέρειν γίγνεται ἀδδὲ νέφ
Ἐσών δ' ἑαθλόν τε τὸ πᾶσι τε παντὶ τε δήμῳ,
Ὅστις αἶψα διαβάς ἐν ποσμά χροισί μὲν
Ναλεμίας, αἰσχεῖς ὃ φυγῆς ὅτι ποσὺ λάθεται,
Ψυχῶν κὲ θυμῶν τλήμονα παρθέμβρος.

Animæque ad mortem obeuntem proximum virū astant
 Hic vir bonus est in bello.
 Statim verò hostium in fugas vertit phalanges
 Asperas, suâque industria præliū fluctus regit.
 Ipse aut in prima acie prostratus charam amittit vitā,
 Civitatem, & populo, & patrem honestans;
 Multis per pectus & scutum rotundum vulneribus,
 Et per thoracem ab anteriore parte sauciatus.
 Hunc verò lugent, pariter iuvenes, senesque,
 Et grati desiderio tota civitas funus ipsius prosequitur.
 Huius sepulchrum, & liberi inter homines præclari sunt;
 Itæque nepotes, & omne posterorum genus,
 Nunquam eius bona gloria interit, neque nomen ipsius;
 Sed quantum sub terra sit, manet immortalis,
 Quem se fortiter gerentem manentæque, & pugnancē,
 Pro patria & liberis vehemens Mars peremerit.
 Quod si effugerit, sortem mortis longum inducentis soporē,
 Et victoria potius splendidam gloriam pugna auferat;
 Ipsum ex æquo omnes iuvenesque senesque colunt;
 Multis que incunda affectus ad Ororum abit.
 Senescens autem inter ciues præcellit, neque quis illum
 Ladere, nec irreuerenter nec iniuste cupit.
 Omnesque in sedibus iuvenes simul & æquales
 Loco cedunt ei, quique maiores nati sunt.
 Huius igitur virtuti ad summū pervenire nunc aliquis
 Nitatur animo, non remittens bellum.

EIVSDEM.

alias Callini.

Quandiu torpetis? quando strenuam habebitis animam
 O iuvenes? an non veremini vicinos,
 Quæ tantam ignaviam? In pace autem vobis videmini
 Sed esse: sed bellum totam regionem infestat.
 Hunc versum supplent Camerarius.
 * Sicut sextum aliquis arte in prælio hosti obviat.
 Et aliquis moriens ultimis iaculum emittat,

Θαρσύνῃ ἢ πρῶτ' ἄνδρα παρ' ἑστέ.
 Οὗτος αἴψ' ἀγαθὸς γίγνεται ἐν πολέμῳ.
 Αἴψα ἢ δυσμύμων ἀνδρῶν ἔστρεψε φάλαγγας
 Ἰρηνίας, σπυρὴν τ' ἐχέει κῆμα μάχης.
 Αὐτὸς δ' ἐν προμάχοισι πρῶτ' ἔλπει ὄλεσε θυμὸν,
 Ἄστυ τε καὶ λαοὺς καὶ πατέρ' Ὀκλειέας.
 Πολλὰ δ' αἰσείδεις ἢ ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης,
 Καὶ δὴ δῶρ' ἴσθ' ἀν' ἐλκλαμύρας.
 Τὸν δ' ὀλοφύρονται μὲν ὁμῶς νέοι ἠδὲ γέροντες,
 Ἀρχαίῳ ἢ ποδῶ πάσα κέκμηθε πόλις.
 Καὶ τύμβος καὶ παῖδες ἐν ἀνδράποισι ἀρίσται,
 Καὶ παῖδων παῖδες καὶ γῆρας ἔξοπισσω.
 Οὐδέ ποτε κλέος ἐσθλὸν ὑπόκλυται ἔσθ' ὄνομα αὐτῆς,
 Ἀλλ' ὑπὸ γῆς ἄφ' ἑὸν γίγνεται ἀδύνατος,
 Οὐκ ἀρίστου γὰρ μὲν ὄντα τε μεθ' ἀνδρῶν τε
 Τῆς σφῆς καὶ παῖδων θυῶνος ἄριστος ἔστι.
 Εἰ ἢ οὐρα μὲν κῆρα τεινπλεγῆος θανάτοιο,
 Νεικῆσας δ' ἀχμῆς ἀγλαὸν θυγὸς ἔλπει.
 Πᾶντες μὲν τιμῶσιν ὁμῶς νέοι ἢ ἢ παλαιῶ.
 Πολλὰ ἢ τερπνὰ παίδων ἔρχεται εἰς αἰδῶν,
 Τηροῖσιν δ' ἀσπίσι μετασφίπει, ἐδὲ τις αὐτὸν
 Βλάπτειν ἔτ' ἀνδρῶν ἔτε δίκης ἐδίλη,
 Πᾶντες δ' ἐν δῶκοισιν ὁμῶς νέοι, οἳ τε κατ' αὐτῶν
 Εἰκοὺς ἐν χωρῆς, οἳ τε παλαιότεροι.
 Ταῦτ' ἴσθ' ἄνδρα ἀρετῆς εἰς ἀκρον ἰλιάδῃ
 Πειρηάδω, θυμὸν μὴ μεδίαις πολέμου.

Τ ΟΥ ΑΥ Τ ΟΥ.

ἢ Κωμῆς.

Μέγιστος κατὰ κείδεις; κότ' ἄνθρωπον ἔξετε θυμὸν,
 Ὄνει; οὐδ' αἰδέσθ' ἀμφοτέρων ἄριστων,
 Ὄ δὲ ἄλλω μεδίοντες; ἐν εἰρήνῃ ἢ δοκῶντο
 Ἡδ', ἀτὰρ πόλεμος γαίῃ ἀπάσταν ἔχθ.
 Εὐρύ τις ἀσπίδα θεῶν ἐναντιῶντος πολεμίζων.
 Καὶ τις δῶκοι τῆσιν ἔσθ' ἀκρον ἰλιάδῃ.

Κκ iiij

Honori enim est & ornamento viro pugnare
 Pro patria, & liberis, & tenera uxore
 Aduersus hostes. Mors autem aderit, quodcumque
 Par. & destinauerint. Sed age quispiam recta pergat
 Extenso in altum gladio, & sub scuto forte pectus
 Foueat, cum primum incipit committi pugna.
 Non enim mortem effugere fatale est
 Virum, ne que si à maioribus immortalib. genus ducat.
 Sape quis elapsus è pugna sonituque telorum,
 Euadit, sed ipsum domi fatalis mors apprehendit.
 Atque hæc sanè nec amicus est populo, nec gratus:
 Illū v. magnus & paruus deslent siquid passus fuerit.
 Vniuersus enim populus virum fortem desiderat
 Defunctum, viuentem verò instar semidei c. it.
 Nam coram inuentur illum velut surrem:
 Quippe solus multorum aquat facinora.

E I V S D E M.

Veruntamen Herculis genus inuictum estis:
 Confidite, nondum Iouis facies auersa est à nobis.
 Nec hominum turbam formidetis, aut metuatis,
 Quin recta quisque hostibus securum obuerrat
 Inuisam amissurus animam, mortisque nigrum,
 Sed solis splendori gratum, subiturus fatum.
 Nostis enim quam grauia sint Martis luctuosi opera,
 Nostis etiam impetum permolesti belli.
 Et quandoque fugistis ipsi, quandoque alios fugastis,
 Iuuenes, utrumque satis experiti estis.
 Nam ex illis qui audent unà persistentes
 Cominus in hostes aduersos impetum facere,
 Per pauci occidunt, retroque seruant populum:
 Timidorum autem virorum omnis perit virtus.
 Vix autem aliquis verbis explicare possit,
 Quanta incurrat mala, vir qui se turpiter dedit.

Τυμπέν τε δὴρ' ἔβη καὶ ἀγλαὸν ἀνδρὶ μάχεσθαι.
 Γῆς περὶ κὺ πύδαυ, κούρω δ' ἴσ' ἀλάχου,
 Δυσμάρσει δ' αἰσάτω δ' ἐπὶ ἔσπεται, ὀπισότε κεν
 Μοίραυ ἔθνη κλάσσω· ἀλλὰ τις ἰδύς ἴτω,
 Ἐχθος αἰαχέωμος, κὺ ἕσ' ἀσπίδος ὄχημα ἦτορ
 ἔλασ το σπός τον μῆλυ μὲν κ' πύλεμον.
 Οὐ δὴρ' κω· θάνατον γέ σφαιρῆν εἰμαρμένην ἔσιν.
 Ἀνδρ' ἔσ' εἰ σπέρων ἠΐψως ἀθανάτων.
 Πολλὰ κεν ἀνιπύτω σφύραν κὺ δούπον ἀλοττων
 ἔρχεται ἐν δ' οἴκω, μοῖσθε κίχαι θανάτου.
 Ἀλλ' οὐκ ἐκ ἔμπαρ σόμω φίλος, κ' ὅ ποθ' ἴσ'·
 Ἴδον δ' ἔ' ὀλέθρος σενά χιτῆ μεσας, κὺ τι πάθ' η.
 Λαδ γδ ξυμπάτω ποδοι κρητ' ἔσ' ἄσπρος ἀνδρὸς
 Ἐνήμοντος ζώων δ' ἄξιους ἠμίδεον.
 Ὡσπερ δὴρ' μιν πύργον ἐν ὀφθα μοῖσιν ὄρεσιν,
 Ἐρθεῖ γδ πολλὰν ἄξια μωμωσέων.

11.
12.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἀλλ' Ἡρακλῆος γδ αἰκνυτοῖν χυμὸς ἔσ' ἴ.
 Θαρσεῖτ', ἔπω Ζεὺς ἀνχένε' ἀλοξὸν ἔχθ.
 Μηδ' ἀνδρῶν πληθύνει μωμῶν τε, μηδ' ἐφοβεῖσθε
 Ἴδύς δ' ἐ' σπέρμαχους ἀσπίδ' ἀπὴρ ἔχεται.
 Ἐχθερὶν κεν ψυχῶν δέμωμος, θάνατον ὅ μελάνας
 ἀυγῆσιν κίχαι ἠελίοτο φίλας.
 Ἴστε δὴρ' ὡς Ἀρεως πολυδακρύτου ἔργ' ἀείδηλα·
 ἔσ' δ' ὀργῶν ἔδεικν' ὠγατ' ἐκ πολέμου.
 Καὶ μὲν σφύρων τὲ διωκάντων τ' ἐχθρῶν
 Ὡνείοι, ἀμφοτέρων δ' εἰς κρητ' ἠλάσαστε.
 Οἱ δὴρ' γδ πολμῶσι παρ' ἀλλήλοισι κρηφόντες,
 Ἐσ' τ' αὐτοχέδιν κὺ σπέρμαχους ἰέναι,
 Πανσφύροι θνήσκουσι, σάσσοι ὅ λαδὸν ὀπίσσω·
 Τρισφάντων δ' ἀνδρῶν πᾶσ' ἀπόλαλ' ἀρετῆ.
 Οἱ δ' εἰς δ' ἀνποτε ταῦτα λέγων ἀνύσθεν ἔκαστε
 Ὄσ'· αἰ ἀσχερ' πᾶθ' ἠγίγεται ἀνδρὶ κρηφῆ.

Ignominiosum nanque est tergum sauciare
 Viri fugientis in aduerso praelio.
 Turpe quoque est cadauer in puluere prostratum,
 Atque tergo hasta cuspide vubneratum.
 Sed progressus quispiam maneat firmus utroque pedè
 Terra infixò, labia dentibus premordens:
 Femora, & tibia infernè, nec non pectus humeròsque,
 Lati clypei umbone contegens.
 Dextra verò manus validam hastam torqueat,
 Terribilèmq; in capite cristam motet.
 Fortia aggrediens facta discat bellare,
 Nec à telis procul absit clypeum gerens.
 Sed congregiens quispiam, cominus longa hasta
 Vel gladio percussurus, hostem capiat:
 Et pedem pedi iungens, clypeumque clypeo admouens,
 Nec non cristam crista, galeamque aptans galea,
 Pectorique obuerso pectore contra hostem pugnet,
 Vel gladij capulo, uel hasta prælonga arrepta,
 Vos autem leuis-armatura-milites sub scutis aliunde alij
 Trepidantes, grandibus pugnate lapidibus,
 Hastasque leues contorqueete in hostes,
 Vestram prope armaturam permanentes.

B I V S D E M.

Praclarum est, in prima acie si occidat
 Vir bonus, pro patria sua pugnans.
 At si quis urbe sua pinguibusque aruis relictis
 Mendicare cogitur, hoc omnium est miserrimum:
 Cum chara matre vagans, & sene parente,
 Cumque paruulis filiis, & adolescentula vxore.
 Inuisus namque erit ad quoscunque peruenerit,
 Indigentia victus & odiosa paupertate.
 Genus suum infamat, & formam decoram turpat,
 Omnis generis anxietas, & mala eum sequuntur.

Ἀρχαίον γὰρ ὄπιθεν μεταφρονῶν ὅτι δαΐζειν
 Ἄνδρες φθίζοντες θνήσκουσι ποτὲ ἴμω·
 Αἰσχερὸν δὲ ὄβριμους κατακείαυτος εἰ κινήσῃ·
 Νῶτον ὄπισθ' αἰχμὴν δουρὸς ἐκπλαμύρος.
 Ἀλλὰ περὶ διαβάς μὲν ἴτω ποσσὶ ἀμφοτέρωσιν
 Στρωχθεὶς ἐπὶ γῆς χεῖρας ὀδύσει δακνῶν.
 Μερῶς τε κνήμας τε καὶ τῶν κνίσεων καὶ ὤμους
 Δασίδος θυρεὶν γαστρὶ καὶ ἠψάλειρος
 Δεξιτερῇ δὲ εἰ χειρὶ πινασέτω ὄβριμον ἔγχος·
 Κινεῖτω δὲ λόφος δειλὸν ἔσθ' κίφα ἦς.
 Ἐρῶν δὲ ὄβριμα ἔργα διδασκείδω ποτὲ μίξεν·
 Μῖνδ' ἐκ τῶς βεβίωσεν ἐσάτω ἰσσι δ' ἔχρον.
 Ἀλλὰ περὶ ἐγὺς ἰών, αὐτοχερὸν ἔχει μακρῶν
 Ἡ ξίφει οὐτάζων θνήσκουσι νείκερ' ἔπειτα.
 Καὶ ποδὶ παρ' ποδὶ θεῖς, καὶ ἐπ' ἀσπίδος ἀσπίδ' ἔρείσεται·
 Ἐν δὲ λόφον τε λόφος καὶ κινύτω κινύων
 Καὶ σῆνον σῆνω πεπλάσμενος ἀνδρὶ μακρῶν
 Ἡ ξίφει καὶ πῦρ ἢ δόρυ μακρὸν ἐπ' αὐτῶν
 Τμῆς δὲ ὠχυρῆτες ἴσω ἀσπίδος ἄμφοτερον ἄλλος
 Πτωσσόντες μεγάλοι βίβλητε χρομαδίους·
 Δούρασί τε ξυσίσιν ἀκοντίζοντες ἐς αὐτούς·
 Ταῖσι παροπλίας πλησίον ἰστέμφοι.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Τιθὲν ἴσμεν γὰρ καλὸν ἐπὶ θεομάχουσι πρῶτοντα
 Ἄνδρ' ἀγαθῶν, ὅτε ἢ πατεὶ διμαρῆ μόνον.
 Τῶν δὲ αὐτῶν ἀπολιπόντα πόλιν καὶ πονάσας ἀγρῶν
 Πτωχύνει πάντων ἔσ' ἀνιερῶν τῶν
 Πλαζόμενον σὺ μὴτε φίλον καὶ πατεὶ γέροντι
 Παισὶ τε σὺ μικρῶν, καὶ οὐδὲ τ' ἀλόχῳ.
 Ἐχθρὸς μὲν γὰρ τοῖσι μετέσται ἔς κεν ἱκνηταί·
 Χρημοσὺν ἢ τ' εἰκὼν καὶ συγερῆ πένι.
 Αἰσχύνει τε γῆρας, καὶ δὲ ἀγλαὸν εἶδος ἐλίχτι
 Πᾶσι δὲ ἀδυμῆα καὶ κηρότης ἵππεται.

- Tandem sic errantem hominem nulla decori cura
 Afficit, nec pudor ullus in posterum est ei.
 At nos unimoforti pro terra hac pugnemus, & pro liberis
 Moriamur, nequaquam vitæ parcentes.
 O iuvenes, arte inuicem iuncti, pugnate,
 Neque turpe fuga, aut timoris initium facite.
 Sed magnum fortemque contipite animo impetum:
 Nec pugnautes aduersus hostes vite rationem habete.
 Veterani aut, quorum genua non amplius sanæ agilitatē
 Grandæuæ relictis ne fugite.
 Turpe enim est, si in prima acie prostratus.
 Iaceat ante iuuenes vir senior,
 Candidum iam habens caput, barbâque canam,
 Animam efflans fortem in puluere,
 Cruentâ tharis manibus pudenda tegens,
 (Quæ oculis intueni turpe & indignum est.)
 Et denudatus corpore: iuuenibus aut in omnibus similibus
 Et pulchrum puertatis florem habeat. (est,
 Viris quidem mortalibus & mulieribus visu amabilis
 Est, inuis adhuc, strenuus, a si in prima acie ceciderit.
 Sed progressus ad pugnam quispiam maneat utroque pede
 Terræ infixis, labia dentibus premordens.

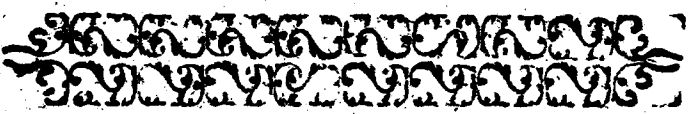

EX SVIDA, DE SIMONIDE.

Suidas enumerans, multos Simonides,
 postremum. his notis describit,

Simonides, Crini filius, Amorginus, carminum
 Iambicorum scriptor, scripsit Elegiam duobus li-
 bris, & Iambos. Floruit autem 406. annis post bel-
 lum Troianum. Primus Iambos scripsit secundum
 quosdam.

Ξίθ' οὕτως ἀνδρὸς τοὶ ἀλωμφύς ἐδ' ἐμὶ ἔσθην
 Γίγνεται, ἐτ' αἰδώς, εἰς ὅπισθε τελέει.
 Οὐμῶ γῆς ἀπὸ τῆς ἤμα χρόμαδα, ἢ ἀπὸ παύσων
 Θηήσκωμφυ, ψυχῶν μηκέτι φειδόμενοι.
 Πνέοι, ἀλλὰ μάχεσθε παρ' ἀλλήλοισι μένοντες,
 Μιδὲ θυγῆς ἀφ' ἑσῶς ἀρχετέ, μιδὲ φάβε.
 Ἀλλὰ μέγαν ποιεῖτε ἢ δῆμιμον ἐν φρεσὶ θυμῶν,
 Μιδὲ φιλοφύχτ' ἀνδράσι μαρνάμενοι.
 Τοὺς ἤ παλαιότερος ἂν ἐκίτη γούνατ' ἔλαφρα,
 Μὴ καταλείποιτε, φέγγετε δ' αὐτὸν γυραύς.
 Αἰσχρὸν γὰρ δὴ τῦτο μὲν πορμαχισὶ πεσόντων
 Κεῖσθαι παρ' αὐτῶν ἀνδρῶν παλαιότερον,
 Ἥδη λυθὴν ἔχοντα κερῆ πολλὸν τε γῆρειον,
 Θυμὸν, δόπο πνέοντ' ἄνιμον ἐν κοίην,
 Αἰματόεντ' αἰδέει φίλαις ἐν χερσὶν ἔχοντα,
 (Αἰσχεῖται γὰρ ἄοδαί μοι: ἢ τομεισθὸν ἰδέειν.)
 Καὶ χεῖρα γυμναδέντα γυίοισι ἢ πᾶντ' ἐπέοικεν,
 Οφ' ἀρα πῆς ἤσῆς ἀγλαὸν ἀνδρὸς ἔχη.
 Ἀνδράσι μὲν θυτοῖσιν ἰδέειν, ἑσῶ τῆς ἤμιαξί
 Ζαὸς ἑὸν, κερὸς δὲ ἐν πορμαχισὶ πεσόν.
 Ἀλλὰ πῆ δ' ἀδύνατος ἀνέτω πᾶσιν ἀμφοτέρωσι
 Σπρηχθεὶς ὅτι γῆς, χεῖλος ὀδύσει δακρῶν.

ΕΚ ΤΩΝ ΣΟΤΙΔΑ,
 Περὶ Σιμωνίδου.

Σιμωνίδης, Κεῖνα, Ἀμοργῆνος, ἰαμβογράφος. ἔγραψεν ἑλεγμῶν ἐν βιβλίοις β. ἰαμβες, γέροντ' ἢ καὶ αὐτὸς μὲν καὶ ἑπὶ τῶν περὶ τῶν, ἔγραψεν ἰαμβες πρὸς αὐτὸς κατὰ πῆρας.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

AVTHORVM.
QVORVM POEMATATA HOC
ENCHIRIDIO CONTI-
nentur, Elenchus.

THEOGNIS Megarenfis, pag. 7

Annotationes in eundem, ex Elia Vineto, pag.
78.

PHOCCYLIDES, pag. 101
Versus Phocylidi attributi tum apud Athenæū,
tum apud Stobæum, pag. 112

Annotationes in Phocylidem, Ex V. Amerpa-
chio, pag. 124

PYTHAGORÆ carmina aurea, pag.
122.

Annotationes in eadem. Ex eodem V. Anter-
pach. 126.

SOLOONIS sententiæ elegiacæ, pag. 131
Eiusdem nonnulla citata tum à Philone, tum à
Clemente Alexand. pag. 143

TYRTHÆVS de Virtute bellica, pag.

147.

Alia eiusdem, pag. 149

SIMONIDES de vita humana, pag. 157. &
165.

Eiusdem iambi de mulieribus, pag.

158.

Gnomica eiusdem in mortem, pag.

163

RHIANI, de imprudentia, pag.

171.

EX NAYMACHI scriptis sca-

sententia. pag. 173
 Eiusdem vituperium diuitiarum, pag. 176

PANIASYDIS in incontinentiam, 177

Ex ORPHEO, de Deo, 181

MIMNERMI de vita quod breuis sit, 184

Epigrammata eiusdem, 187

LINI in Prudentiam & Spem, 189. & 191

CALLIMACHI nonnulla, 191

EVENI Parj sententia, 193

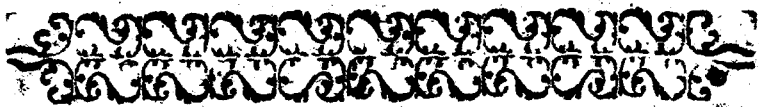
ERATOSTHENIS Cyrenais, 195

MENECRATIS Comici, 197

POSIDIPPI Cassandrij, ibid. & 265

METRODORI Atheniensis, 199

TIMOCLIS Comici, ibidem, & 267

HOS AVTORES INSEQUITVR

Senariorum libellus, continens diuersorum
 Poetarum sententias singulares: quarum capita
 hæc sunt.

IN	Artem,	226
Amantem,	212	Attentionem,
Amicum & Amicos,	230	Auaritiam,
Animum,	352	Audaciam,
		226

I N D E X.

<i>Auxilium,</i>	214	<i>Iustus,</i>	208
<i>DE</i>		<i>Inuentio,</i>	218
<i>Bonis viris,</i>	200	<i>IN</i>	
<i>DE</i>		<i>Laudem,</i>	210
<i>Conscientia,</i>	226	<i>Leges,</i>	218
<i>Consilio,</i>	204	<i>Liberos,</i>	220
<i>Continentia,</i>	210	<i>Lucrum,</i>	214
<i>Curiositas,</i>	224	<i>AD</i>	
<i>DE</i>		<i>Medicos,</i>	214
<i>Deo,</i>	212	<i>Mendacium,</i>	234
<i>Doctrina,</i>	220	<i>Moderationem,</i>	218
<i>IN</i>		<i>Mororem,</i>	216
<i>Ebrietatem,</i>	218	<i>Mortem,</i>	212
<i>IN</i>		<i>Mulierem,</i>	206
<i>Famem,</i>	216	<i>Mutuum,</i>	234
<i>Felicitatem,</i>	210	<i>IN</i>	
<i>Fidem,</i>	222	<i>Naturam,</i>	232
<i>Fortunam,</i>	226	<i>Necessitatem,</i>	200
<i>Furtum,</i>	218	<i>Nobilitatem,</i>	210
<i>AD</i>		<i>Nonercam,</i>	218
<i>Gloriam,</i>	208	<i>Nuptias,</i>	204
<i>AD</i>		<i>DE</i>	
<i>Honorem,</i>	226	<i>Occultis,</i>	216
<i>Hortationem,</i>	222	<i>Odis,</i>	212
<i>Hospites,</i>	218	<i>Opibus,</i>	224
<i>DE</i>		<i>Oratione,</i>	216
<i>Improbis,</i>	224	<i>DE</i>	
<i>Industria,</i>	232	<i>Parentibus,</i>	206
<i>Infortunio,</i>	210	<i>Paupertate,</i>	222
<i>Ingrata memoria,</i>	202	<i>Peccato,</i>	200
<i>Ininria,</i>	228	<i>Pietate,</i>	212
<i>Inuidia,</i>	230	<i>Penitentia,</i>	218
<i>Iracundia,</i>	220	<i>Populo,</i>	208
<i>Iudicio, & diuina Iustitia,</i>	214	<i>Precebus,</i>	212
		<i>Prudentia,</i>	232
<i>Interuando,</i>	220	<i>Pulsatitudine,</i>	214

I N

Superbiam,

228

208

Regem,

202

DE

218

Risum,

204

Tempore,

214, & 214

I N

Tolerantia,

228

220

Sanitatem,

228

DE

218

Senectutem,

204

Veritate,

202

220

Seruos,

210

Vita,

202, & 212

214

Silentium,

226

Vituperio,

234

214

Somnum,

228

Voluptate,

212

234

Spem,

210

Virtute,

200

218

Ex Jo. Hertelii versione.

216

212

206

234

232

200

ADDITA SVNT EIVSDEM CVM superioribus argumenti nonnulla ex veterum Comicorum fragmentis Gnomicis ab H. Stephano versibus expressa.

210

218

204

216

PHILEMONIS qui novae seu medicorum Comediz Poeta fuit, 235

212

224

216

ALEXIDIS Thuriæ, 240
AMPHIDIS Atheniensis, 242
ANAXANDRIDIS Rhodiæ, 243
ANTIPHANIS Carystæ, 244
APOLLODORI Geloi, 248
DIPHILI Sinopensis, 249
MENANDRI Atheniensis, 250
DIODORI Sinopensis, 258

206

222

200

212

218

208

212

232

214

INDEX.

EVVLI <i>Atheniensis,</i>	259
HIPPARCHI,	261
NICOSTRATI,	261
PEREGRATIS <i>Atheniensis,</i>	261
CRATETIS <i>Atheniensis,</i>	263
ERIPHI	265
CLEARCHI.	207

B

FINIS.